

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

گروه فرهنگی تطهیرا

کتاب «دل آرام عرصه طوس»

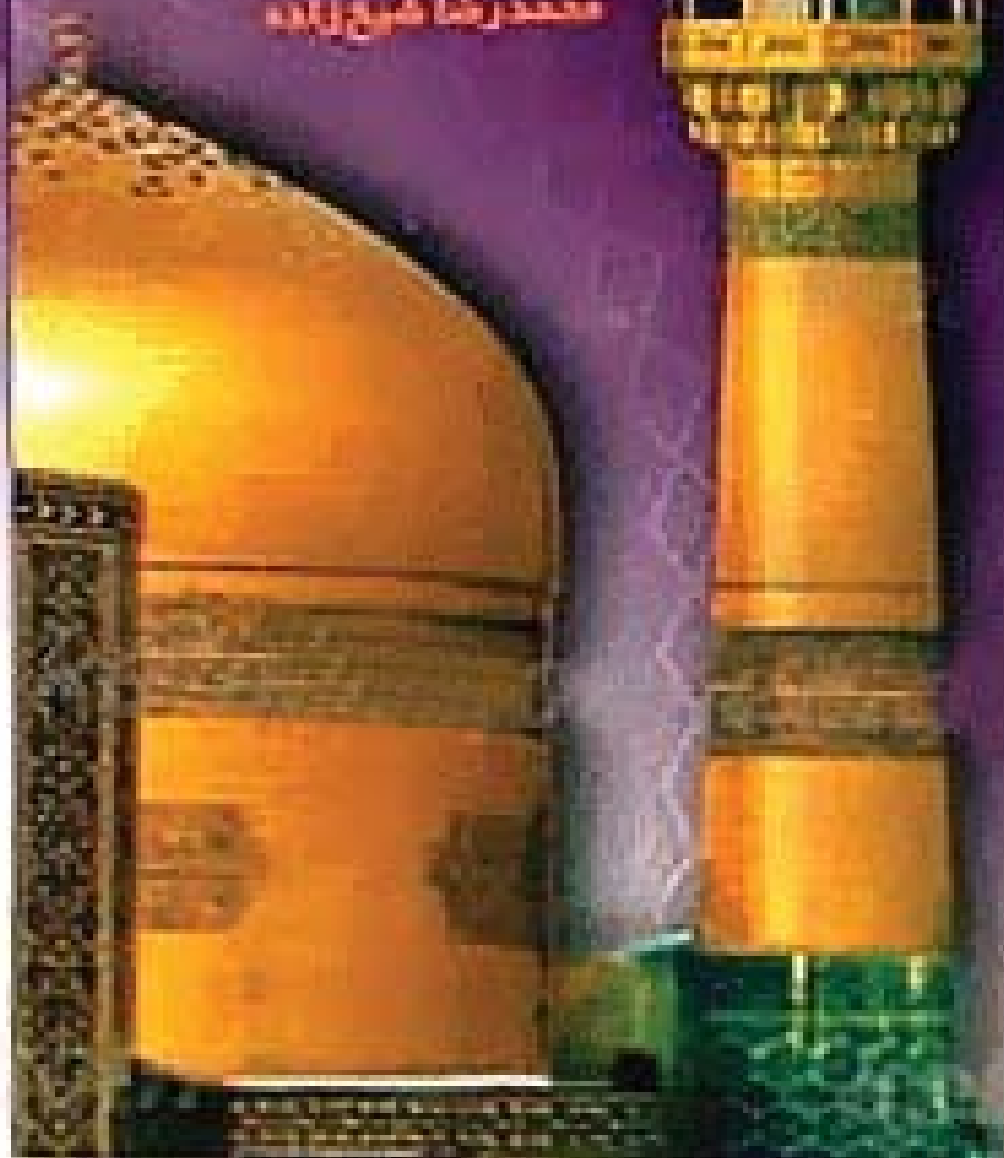
نویسنده: محمدرضا شیخ زاده

Tathira.com

دل آرام قرصہ طوسی

پندہون کلمات اعلیٰ کلمات حضرت رضا

محمد رضا شیخ زادی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دل آرام عرصه طوس

نویسنده:

محمد رضا شیخ زاده

ناشر چاپی:

مولود کعبه

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

.....	فهرست	۵
.....	دل آرام عرصه طوس	۷
.....	مشخصات کتاب	۷
.....	پیشگفتار	۷
.....	روایات	۸
.....	برطرف شدن گرفتاریها	۸
.....	بهشت برای زائر	۹
.....	آمزش گناهان تمام عمر	۹
.....	پاداش جهادگران صدر اسلام	۹
.....	پاداش شهدای در رکاب پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ	۹
.....	زیارت کردن شیعیان	۱۰
.....	زیارت پیامبر	۱۰
.....	پاداش شهدای جنگ بدر	۱۰
.....	برترین زیارت کنندگان	۱۰
.....	هزار حج و هزار عمره	۱۱
.....	همراهی با اهل بیت	۱۱
.....	نجات زائر	۱۲
.....	یک میلیون حج	۱۲
.....	دستگیری حضرت رضا عَلَيْهِ السَّلَام	۱۳
.....	استجاب دعا	۱۳
.....	شفاعت اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَام	۱۳
.....	گرامی‌ترین وارد شوندگان بر خدا	۱۳
.....	تولد دوباره	۱۴

- ۱۴ منبری مقابل منبر پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آَلِهِ وَ سَلَّمَ
- ۱۴ حرام شدن آتش بر بدن
- ۱۴ امنیت از آتش
- ۱۵ رفع تحیر
- ۱۵ زیارت برتر
- ۱۵ پاداش زیارت
- ۱۵ زیارت رجبیه
- ۱۶ نماز حاجت
- ۱۶ نماز جعفر
- ۱۷ زیارات
- ۱۷ زیارت هفت حدیث مخصوص به حضرت امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام
- ۱۸ زیارت حضرت امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام معروف به جوادیه
- ۱۹ پاورقی
- ۱۹ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

دل آرام عرصه طوس

مشخصات کتاب

عنوان و نام پدیدآور: دل آرام عرصه طوس: پیرامون احادیث فضایل زیارت حضرت رضا صلوات الله علیه / شیخ زاده، محمدرضا. مشخصات نشر: قم: نشر مولود کعبه، انتشارات، ۱۳۷۹. مشخصات ظاهری: ص ۷۲ شابک: ۹۶۴ - ۶۳۴۳ - ۰۹ - ۳۲۰۰۰ - ریال؛ ۹۶۴ - ۶۳۴۳ - ۰۹ - ۳۲۰۰۰ - ریال وضعیت فهرست نویسی: فهرست نویسی قبلی یادداشت: چاپ قبلی: نشر مولود کعبه، عمادزاده، ۱۳۷۷ یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس موضوع: علی بن موسی علیهما السلام، امام هشتم، ۲۰۳ - ۱۵۳ ق. - احادیث موضوع: علی بن موسی علیهما السلام، امام هشتم، ۲۰۳ - ۱۵۳ ق. - زیارتنامه‌ها رده بندی کنگره: BP۴۷/ش ۸۵۹ ۱۳۸۰ رده بندی دیوبی: ۲۹۷/۹۵۷ شماره کتابشناسی ملی: م ۸۰ - ۱۶۴۸۹

پیشگفتار

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي وفقني لزيارتك في البقعة التي قلت في حقها هي والله روضه من رياض الجنة [۱ ...]. مولای! ما احسب في صحيفتي عملا ارجى عندي من زيارتك. [۲]. زیارت قبور امامان صلوات الله عليهم دارای فضیلتها و آثار زیادی است که بیان آن خود نیاز به کتابی مستقل دارد، اما در این مقدمه‌ی کوتاه بر آنیم تا با استعانت از کلام خود آن بزرگواران به بعضی از این آثار اشاره‌ای داشته باشیم. و شاء می گوید: شنیدم حضرت رضا صلوات الله علیه می فرمایند: «إِنَّ لِكُلِّ إِمَامٍ عَهْدًا فِي عُنُقِ أَوْلِيَائِهِ وَ شِيعَتِهِ وَإِنَّ مِنْ تَمَامِ الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ وَ حَسَنِ الْمَأْدَاءِ زِيَارَةَ قُبُورِهِمْ فَمَنْ زَارَهُمْ رَغِيَةً فِي زِيَارَتِهِمْ وَ تَصِدِيقًا بِمَا رَغَبُوا فِيهِ كَانَ أُمَّتُهُمْ [صفحه ۸] شُفَعَاءَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» [۳]. «هر امامی عهد و پیمانی بر گردن دوستان و شیعیانش دارد و تمامیت وفای به این عهد و نیکو ادا نمودن حق آن رفتن به زیارت قبور آنهاست. بنابراین، کسی که با میل و ایمان به ثواب‌های آنها به زیارت این بزرگواران برود ایشان روز قیامت شفیع او خواهند بود.» جابر از حضرت باقر صلوات الله علیه نقل می کند که فرمودند: امیرالمؤمنین صلوات الله علیه فرمودند: «رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ قَدْ أَهَيْدَتْ لَنَا أُمَّ أَيْمَنَ لَبْنًا وَ زَيْدًا وَ ثَمْرًا فَقَدَّمْنَا مِنْهُ فَأَكَلَ ثُمَّ قَامَ إِلَى زَاوِيَةِ الْبَيْتِ فَصَلَّى رَكَعَاتٍ فَلَمَّا كَانَ فِي آخِرِ سُجُودِهِ بَكَى بَكَاءً شَدِيدًا فَلَمْ يَسْأَلْهُ أَحَدٌ مِّنَّا إِجْلَالًا وَ إِعْظَامًا لَهُ. فَقَامَ الْحُسَيْنُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَقَعَدَ فِي حِجْرِهِ وَ قَالَ لَهُ يَا أَبَهَ لَقَدْ دَخَلَتْ بَيْنَنَا بِشَىءٍ كَسَّرُورَنَا بِدُخُولِكَ ثُمَّ بَكَيتَ بَكَاءً عَمَّنَا فَمَا أَبْكَاكَ؟ فَقَالَ: يَا بَنِي أَتَانِي جَبْرِئِيلٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ آتِنَا - فَأَخْبَرَنِي أَنَّكُمْ قَتَلْتُمْ وَأَنَّ مَصَارِعَكُمْ سَتِي فَقَالَ يَا أَبَهَ فَمَا لِمَنْ يَزُورُ قُبُورَنَا عَلَى تَسْتِيهَا؟ فَقَالَ يَا بَنِي! أَوْلِيكَ طَوَائِفٌ مِنْ أُمَّتِي يَزُورُونَكُمْ فَيَلْتَمِسُونَ بِدَلِيكَ الْبَرَكَهَ وَ حَقِيقٌ عَلَيَّ أَنْ آتِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى [صفحه ۹] أَخْلَصَهُمْ مِنْ أَهْوَالِ السَّاعَةِ مِنْ ذُنُوبِهِمْ - وَ يَشِيكُنُهُمُ اللَّهُ الْجَنَّةَ.» [۴]. «رسول خدا صلی الله علیه و آلِهِ وَ سَلَّمَ به دیدن ما آمدند. ام ایمن مقداری شیر و کره (یا سر شیر) و خرما برای ما هدیه آورده بود. ما آنها را به پیامبر تقدیم کردیم و ایشان نیز از آنها میل فرمودند. بعد از آن، به گوشه‌ای از اطاق تشریف برده و چند رکعت نماز به جای آوردند. زمانی که در سجده‌ی آخر بودند گریه‌ی شدیدی نمودند. ما به خاطر جلالت و بزرگواری ایشان از علت آن سؤال نمودیم، اما حسین صلوات الله علیه به آغوش آن بزرگوار رفت و گفت: ای پدر عزیز! وقتی به خانه‌ی ما آمدید، از چیز دیگری به اندازه‌ی آمدن شما خوشحال نبودیم، اما چنان گریه‌ای نمودید که ما را غمگین ساخت. علت گریه‌ی شما چه بود؟ پیامبر صلی الله علیه و آلِهِ وَ سَلَّمَ فرمودند: پسر من! جبرئیل الآن به نزد من آمد و خبر داد که شما کشته می شوید و محل‌های قتل شما پراکنده خواهد بود. حسین صلوات الله علیه عرض کرد: کسی که به زیارت قبور ما - با پراکندگی شان - بیاید چه ثوابی دارد؟ فرمودند: پسر من! اینان گروهی از امت من اند که شما را زیارت می کنند و از آن برکت می جویند. بر من بایسته است که روز قیامت به نزد آنها بیایم تا آنها را از هراس‌هایی که از گناهانشان دارند نجات دهم. خداوند

آنها را در بهشت مسکن می‌دهد.» [صفحه ۱۰] حضرت صادق صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ از پدران گرامیشان صلوات الله علیهم، از امیرالمؤمنین صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ نقل می‌کنند که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به ایشان فرموده‌اند: «... وَإِنَّ اللَّهَ جَعَلَ قُلُوبَ نَجَبَاءَ مِنْ خَلْفِهِ وَصِفْوَةٍ مِنْ عِبَادِهِ تَحْنُ إِلَيْكُمْ وَتَحْتَمِلُ الْمَذَلَّةَ وَالْأَذَى فَيَعْمُرُونَ قُبُورَكُمْ وَيَكْتُمُونَ زِيَارَتَهَا تَقْرَبًا مِنْهُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَوَدَّةً مِنْهُمْ لِرَسُولِهِ أَوْلِيَّتِكَ يَا عَلِيُّ الْمَخْصُوصُونَ بِشَفَاعَتِي الْوَارِدُونَ حَوْضِي وَهُمْ زَوَّارِي غَدَا فِي الْجَنَّةِ يَا عَلِيُّ مَنْ عَمَرَ قُبُورَكُمْ وَتَعَاهَدَهَا فَكَأَنَّمَا أَعَانَ سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ عَ عَلَى بِنَاءِ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَمَنْ زَارَ قُبُورَكُمْ عَدَلَ ذَلِكَ ثَوَابَ سَبْعِينَ حِجَّةً بَعْدَ حِجَّةِ الْإِسْلَامِ وَخَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ زِيَارَتِكُمْ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ أَبَشَرًا وَبَشَرُ أَوْلِيَاءِكَ وَمُحِبِّكَ مِنَ النَّعِيمِ وَقَرَّةُ الْعَيْنِ بِمَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ وَلَكِنَّ حُثَالَهُ مِنَ النَّاسِ يَعْرِوْنَ زَوَّارَكُمْ كَمَا تُعِيرُ الزَّانِيَةُ بَزَانَهَا أَوْلِيَّتِكَ شَرَارُ أُمَّتِي - لَا نَالَتْهُمْ شَفَاعَتِي وَلَا يَرُدُّونَ حَوْضِي.» [۵...]. «وَإِنَّ اللَّهَ جَعَلَ قُلُوبَ نَجَبَاءَ مِنْ خَلْفِهِ وَصِفْوَةٍ مِنْ عِبَادِهِ تَحْنُ إِلَيْكُمْ وَتَحْتَمِلُ الْمَذَلَّةَ وَالْأَذَى فَيَعْمُرُونَ قُبُورَكُمْ وَيَكْتُمُونَ زِيَارَتَهَا تَقْرَبًا مِنْهُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَوَدَّةً مِنْهُمْ لِرَسُولِهِ أَوْلِيَّتِكَ يَا عَلِيُّ الْمَخْصُوصُونَ بِشَفَاعَتِي الْوَارِدُونَ حَوْضِي وَهُمْ زَوَّارِي غَدَا فِي الْجَنَّةِ يَا عَلِيُّ مَنْ عَمَرَ قُبُورَكُمْ وَتَعَاهَدَهَا فَكَأَنَّمَا أَعَانَ سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامَ عَلَى بِنَاءِ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَمَنْ زَارَ قُبُورَكُمْ عَدَلَ ذَلِكَ ثَوَابَ سَبْعِينَ حِجَّةً بَعْدَ حِجَّةِ الْإِسْلَامِ وَخَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ حَتَّى يَرْجِعَ مِنْ زِيَارَتِكُمْ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ أَبَشَرًا وَبَشَرُ أَوْلِيَاءِكَ وَمُحِبِّكَ مِنَ النَّعِيمِ وَقَرَّةُ الْعَيْنِ بِمَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ وَلَكِنَّ حُثَالَهُ مِنَ النَّاسِ يَعْرِوْنَ زَوَّارَ قُبُورِكُمْ كَمَا تُعِيرُ الزَّانِيَةُ بَزَانَهَا أَوْلِيَّتِكَ شَرَارُ أُمَّتِي - لَا نَالَتْهُمْ شَفَاعَتِي وَلَا يَرُدُّونَ حَوْضِي.» [۵...]. «همانا خداوند دل‌های پاکان و برگزیدگان خلقش را به سوی شما متوجه می‌نماید. آنها اذیت و خواری را تحمل می‌کنند تا قبور شما را آباد نمایند و زیاد به زیارت شما می‌آیند به خاطر [صفحه ۱۱] نزدیک شدنشان به خدا و دوستی‌شان به رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. یا علی! این گروه به شفاعت من اختصاص دارند و در کنار حوضم وارد می‌شوند و فردای قیامت در بهشت از زیارت کنندگان من خواهند بود. ای علی! کسی که قبرهای شما را تعمیر کند و هم پیمان با آنها باشد (یعنی به زیارت آنها رود) مثل کسی است که سلیمان بن داود را در ساختن بیت المقدس کمک کرده است. کسی که به زیارت قبور شما برود این عمل او معادل هفتاد حج بعد از حج واجب او خواهد بود و تا زمانی که از زیارت شما برگردد - مثل بچه‌ای که تازه از مادرش متولد شده است - از گناهانش خارج می‌شود. پس به دوستان و مُحِبَّاتِ نعمتها و روشنایی چشمی را که هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد و بر قلب هیچ بشری خطور ننموده باشد بشارت بده. اما گروه پستی از مردم زیارت کنندگان قبور شما را سرزنش می‌کنند؛ چنان که زن بدکاره‌ای به عملش سرزنش شود. اینها بدترین گروه از امت منند. خداوند شفاعت مرا شامل آنها نگرداند و بر حوض داخلشان ننماید.» پس از این روایات استفاده می‌شود که زیارت قبرهای ائمه صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ به خاطر تمامیت وفای به عهدی است که ما با آنان داریم و برای تبرک جستن به آن قبور و برای نزدیک شدن به خدا و آموزش گناهان مان و رسیدن به ثوابها و نعمتهای غیر قابل توصیف و رسیدن به شفاعت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ است. [صفحه ۱۲] البته اینها مختصری از آن همه فضیلتها و آثاری است که بر زیارت قبور آن بزرگواران مترتب است. به امید آن که خداوند ما را از زیارت کنندگان حقیقی آن سروران و به خصوص از زیارت کنندگان حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ - که بالاترین درجه را نسبت به زیارت کنندگان بقیه‌ی امامان صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ دارند - محسوب فرماید. قم المقدسه محمدرضا شیخ زاده شوال ۱۴۱۹ [صفحه ۱۵]

روایات

برطرف شدن گرفتاریها

عن جَابِرِ الْجُعْفِيِّ، عن ابي جعفر صلوات الله عليه، عن ابيه عن جده، عن اميرالمؤمنين صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ قال: قال رسول الله صَلَّی اللَّهُ

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «سَيُتَدَفَّنُ بَضْعَةً مِنِّي بِخُرَاسَانَ مِثْرًا زَارَهَا مَكْرُوبٌ إِلَّا نَفْسَ اللَّهِ كَرِيْبَةً وَ لَمَّا مُيِّدُنْبُ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ.» بحار الأنوار: ۳۳/۱۰۲ ح ۱۰ از عيون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۷ و امالی صدوق: ۱۸۱. از جابر جُعْفِي، از حضرت باقر صلوات الله عليه، از پدرشان، از جدشان، از اميرالمؤمنين صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ روايت شده است که آن حضرت فرمودند: رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ فرمودند: «به زودی پاره‌ای از من در خراسان دفن خواهد شد. هيچ گرفتاری او را زیارت نمی‌کند مگر این که خدا گرفتاری او را برطرف می‌نماید و هيچ گناهکاری او را زیارت نمی‌نماید مگر این که خدا گناهانش را می‌آمرزد.» [صفحه ۱۶]

بهشت برای زائر

عَنِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ ابْنِ عُمَارَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ الصَّادِقِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عَنْ آبَائِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ سَيُتَدَفَّنُ بَضْعَةً مِنِّي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ لَا يَزُورُهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا أُوجِبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ الْجَنَّةُ وَ حَرَّمَ جَسَدَهُ عَلَى النَّارِ بحار الأنوار: ۳۱/۱۰۲ ح ۱ از عيون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۵ و امالی صدوق: ۱۱۹. از جعفر بن محمد بن عماره، از پدرش، از حضرت صادق صلوات الله عليه، از پدران گرامیشان صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ نقل شده است که آن حضرت فرمودند: رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ فرمودند: «به زودی پاره‌ای از من در زمین خراسان دفن خواهد شد. مؤمنی او را زیارت نمی‌کند مگر این که خدای بلندمرتبه بهشت را برای او واجب می‌گرداند و بدنش را بر آتش حرام می‌نماید.» [صفحه ۱۷]

آمزش گناهان تمام عمر

عن النعمان بن سعد قال؛ قال اميرالمؤمنين صلوات الله عليه: «سَيَقْتُلُ رَجُلٌ مِنِّي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ بِاللَّسَمِ ظُلْمًا. اسْمُهُ اسْمِي وَ اسْمُ أَبِيهِ اسْمُ ابْنِ عِمْرَانَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ أَلَّا فَمَنْ زَارَهُ فِي غُرْبَتِهِ غَفَرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَ مَا تَأَخَّرَ وَ لَوْ كَانَتْ مِثْلَ عَدَدِ النُّجُومِ وَ قَطْرِ الْأَمْطَارِ وَ وَرَقِ الْأَشْجَارِ.» بحار الأنوار: ۳۴/۱۰۲ ح ۱۱ از عيون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۸ و امالی صدوق: ۱۸۱. از نعمان بن سعد روايت شده است که گفت: اميرالمؤمنين صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمودند: «بزودی مردی از من در زمین خراسان به وسیله‌ی سم، از روی ستم، کشته می‌شود. اسم او اسم من است و اسم پدرش اسم پسر عمران یعنی موسی عَلَيْهِ السَّلَام است. آگاه باشید؛ کسی که او را در غربتش (با ملاحظه‌ی این که این بزرگوار دور از وطنشان می‌باشند) زیارت کند [صفحه ۱۸] خدا گناهان گذشته و آینده او را اگرچه به اندازه‌ی تعداد ستارگان و قطره‌های باران و برگ‌های درختان باشد؛ می‌آمرزد.» [صفحه ۱۹]

پادشاه جهادگران صدر اسلام

عن الحسين بن زيد، عن الصادق صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَالَ: سمعته يقول: يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وُلْدِ ابْنِي مُوسَى اسْمُهُ اسْمُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَيَدْفَنُ فِي أَرْضِ طُوسَ وَ هِيَ بِخُرَاسَانَ يَقْتُلُ فِيهَا بِاللَّسَمِ فَيَدْفَنُ فِيهَا غَرِيبًا مِنْ زَارِهِ عَارِفًا بِحَقِّهِ أَغْطَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَجْرًا مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَ قَاتَلَ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۳/۱۰۲ ح ۹ از عيون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۵ و امالی صدوق: ۱۸۰. از حسين بن زيد، از حضرت صادق صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ روايت شده است که گفت: شنيدم آن حضرت می‌فرماید: «مردی از فرزندان پسر موسی، که اسم او اسم اميرالمؤمنين صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ است، خارج می‌شود و در زمین طوس، که در خراسان است، دفن می‌شود. در آن زمین به وسیله‌ی سم کشته می‌شود و در آنجا با غربت دفن می‌شود. کسی که او را با شناخت حَقِّش زیارت کند خدای [صفحه ۲۰] بلندمرتبه و بزرگ مزد کسی که در زمان قبل از فتح مکه انفاق نموده و در آن موقع جنگ کرده، به او می‌دهد.» [صفحه ۲۱]

پادشاه شهدای در رکاب پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ

عَنْ حَمْرَةَ بِنِ حُمْرَانَ قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُقْتَلُ حَفَدَتِي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ فِي مَدِينَةٍ يَقَالُ لَهَا طُوسٌ مَنْ زَارَهُ إِلَيْهَا عَارِفًا بِحَقِّهِ أَخَذَتْهُ بِيَدِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْكِبَائِرِ» قلت: جُعِلَتْ فِدَاكَ وَمَا عِرْفَانُ حَقِّهِ؟ قال: «يَعْلَمُ أَنَّهُ مُفْتَرَضُ الطَّاعَةِ غَرِيبٌ شَهِيدٌ مَنْ زَارَهُ عَارِفًا بِحَقِّهِ أَعْطَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَجْرَ سَبْعِينَ شَهِيدًا مِمَّنِ اسْتَشْهَدَ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَى حَقِيقَتِهِ» بحار الأنوار: ۳۵/۱۰۲ ح ۱۷ از امالی صدوق: ۱۸۳. از حمزه بن حرمان نقل شده است که گفت: حضرت صادق صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمودند: «نوهی پسری من در زمین خراسان کشته می‌شود، در شهری که به [صفحه ۲۲] آن طوس گفته می‌شود. کسی که در آنجا او را با شناخت حَقِّش زیارت کند من به دست خودم در روز قیامت او را می‌گیرم و داخل بهشت می‌نمایم - اگرچه اهل انجام دادن گناهان کبیره باشد.» گفتم: فدایت گردم؛ شناخت حَقِّشان چیست؟ فرمودند: «بداند که ایشان واجب الطَّاعه هستند و از وطنشان دور مانده و شهید شده‌اند. کسی که با شناخت حَقِّشان ایشان را زیارت کند خدای بلندمرتبه و بزرگ مزد هفتاد شهید از شهیدانی که در مقابل رسول خدا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ با درستی و حقیقت کشته شده‌اند، به او می‌دهد.» [صفحه ۲۳]

زیارت کردن شیعیان

قال الصادق صلوات الله عليه: «يُقْتَلُ لِهَيْدَا وَأَوْمَى بِيَدِهِ إِلَى مَوْلَانَا مُوسَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَدٌ بِطُوسٍ وَلَا يَزُورُهُ مِنْ شَيْعَتِنَا إِلَّا الْأَنْدَرُ فَأَلَّأَنْدَرُ.» بحار الأنوار: ۳۵/۱۰۲ ح ۱۹ از عيون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲۵۹/۲. حضرت صادق صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمودند: «فرزندی از این و با دست مبارکش به سوی آقای ما موسی (بن جعفر) صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا اشاره نمودند - در طوس کشته خواهد شد. از شیعیان ما جز افراد خیلی خیلی کمی ایشان را زیارت نمی‌کند.» [صفحه ۲۴]

زیارت پیامبر

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ حَفْصِ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا يَقُولُ: إِنَّ ابْنِي عَلِيًّا مَقْتُولٌ بِالسَّمِّ ظُلْمًا وَمَدْفُونٌ إِلَى جَنْبِ هَارُونَ بِطُوسٍ مِمَّنْ زَارَهُ كَمَنْ زَارَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۸/۱۰۲ ح ۳۲ از عيون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲۶۰/۲. از سلیمان بن حفص نقل شده است که گفت: شنیدم حضرت موسی بن جعفر صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا می‌فرمایند: «همانا پسر علی از روی ستم، به وسیله سم، کشته می‌شود و در کنار هارون در طوس دفن می‌شود. کسی که او را زیارت کند مثل کسی است که رسول خدا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را زیارت نماید.» [صفحه ۲۵]

پادشاه شهادت جنگ بدر

عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَطْرِبٍ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا قَالَ: مَرَّ بِهِ ابْنُهُ وَهُوَ شَابٌّ حَدِيثٌ وَبَنُوهُ مُجْتَمِعُونَ عِنْدَهُ فَقَالَ إِنَّ ابْنِي هَيْدَا يَمُوتُ فِي أَرْضِ عُزْبِيَّةٍ فَمَنْ زَارَهُ مُسَلِّمًا لِأَمْرِهِ، عَارِفًا بِحَقِّهِ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ جَلًّا وَعَزًّا كَشَهْدَاءِ بَدْرٍ.» بحار الأنوار: ۴۱/۱۰۲ ح ۴۳ از کامل الزیارات: ۳۰۴. از علی بن عبدالله بن قَطْرِبٍ از حضرت موسی بن جعفر صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا نقل شده است که گفت: پسرشان - در موقعی که تازه جوانی بود و فرزندانشان در حضور ایشان جمع بودند - به نزد ایشان آمد، پس آن حضرت فرمودند: «همانا این پسر در سرزمین غربت از دنیا خواهد رفت. کسی که او را زیارت کند، با حالتی که در برابر امرش تسلیم است و شناخت به حَقِّش دارد، برابر نزد خدای بزرگ مثل شهدای جنگ بدر است.» [صفحه ۲۶]

برترین زیارت کنندگان

عَنْ يَحْيَى بْنِ سُلَيْمَانَ مَازَنِي، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا قَالَ: مَنْ زَارَ قَبْرَ وَلَدِي كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ كَسَبْعِينَ حَجَّةً

مَبْرُورَةً قَالَ قُلْتُ سَبْعِينَ حَجَّةً؟ قَالَ نَعَمْ وَ سَبْعِمَائَةَ حَجَّةً قُلْتُ وَ سَبْعِمَائَةَ حَجَّةً قَالَ نَعَمْ وَ سَبْعِينَ أَلْفَ حَجَّةً قَالَ قُلْتُ سَبْعِينَ أَلْفَ حَجَّةً قَالَ رَبِّ حَجَّةٌ لَا تُقْبَلُ مِنْ زَارِهِ [۶] وَ بَاتَ عِنْدَهُ لَيْلَهُ كَانَ كَمَنْ زَارَ اللَّهَ فَوْقَ عَرْشِهِ «نعم إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَانَ عَلَى عَرْشِ اللَّهِ أَرْبَعَةَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ أَرْبَعَةَ مِنَ الْآخِرِينَ فَأَمَّا الْأَرْبَعَةُ الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ فَنُوحٌ وَ إِبْرَاهِيمُ وَ مُوسَى وَ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ أَمَّا الْأَرْبَعَةُ الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْآخِرِينَ فَمُحَمَّدٌ وَ عَلِيٌّ [صفحه ۲۷] وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ ثُمَّ يَمُدُّ الْمِطْمَارُ فَيَقْعُدُ مَعَنَا مَنْ زَارَ قُبُورَ الْأَنْمَةِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَلَمْ إِنَّ أَعْلَاهُمْ دَرَجَةٌ وَ أَقْرَبُهُمْ حَبُورُهُ زَوَارُ قَبْرِ وَلَدِي عَلَى صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ بحار الأنوار: ۴۱/۱۰۲ ح ۴۶ از كامل الزيارات: ۳۰۶ و فيه: ثم يمد المضمار. از يحيى بن سليمان مازنی، از حضرت موسى بن جعفر صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا روايت شده است كه فرمودند: «كسى كه قبر فرزندم را زيارت كند در نزد خدا براى او مثل ثواب هفتاد حج پذيرفته شده است.» يحيى مى گويد: گفتيم: هفتاد حج؟! فرمودند: «بله، هفتصد حج.» گفتيم: هفتصد حج؟! فرمودند: «بله، هفتاد هزار حج.» گفتيم: هفتاد هزار حج؟! فرمودند: «چه بسيار حجى كه قبول نمى شود. كسى كه او را زيارت كند و (يا) شبى نزد او بماند مثل كسى است كه خدا را بر فراز عرشش زيارت كرده باشد.» گفتيم: مثل كسى كه خدا را بر فراز عرشش زيارت كند؟! فرمودند: «بله، زمانى كه روز قيامت فرا مى رسد بر روى عرش خدا چهار نفر از اولين و چهار نفر از آخرين خواهند بود؛ اما چهار نفرى كه از اولين خواهند بود نوح و ابراهيم و موسى و عيسى عَلَيْهِمُ السَّلَامُ هستند و اما چهار نفرى كه از آخرين خواهند بود محمد و على و حسن و حسين صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هستند. سپس ريسمانى كشيده مى شود و كسانى كه به زيارت قبور امامان صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ رفته باشند همراه ما مى نشينند. آگاه باشيد؛ كه بلندترين آنها از جهت درجه و نزديك ترين آنها از جهت پاداش الهى زائران قبر فرزندم على صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ هستند.» [صفحه ۲۸]

هزار حج و هزار عمره

عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ فَضَالٍ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرِّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ بَخْرَاسِيَانَ لِبُقْعَةٍ يَأْتِي عَلَيْهَا زَمَانٌ تَصِيرُ مُخْتَلَفَ الْمَلَائِكَةِ فَلَا يَزَالُ فَوْجٌ يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ فَوْجٌ يَصْعَدُ إِلَى أَنْ يَنْفَخَ فِي الصُّورِ. فَقِيلَ لَهُ: يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ أَيُّ بُقْعَةٍ هَذِهِ؟ قَالَ: هِيَ بَارِضِ طُوسٍ وَ هِيَ وَ اللَّهِ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ مَنْ زَارَنِي فِي تِلْكَ الْبُقْعَةِ كَانَ كَمَنْ زَارَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ كَتَبَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لَهُ بِذَلِكَ ثَوَابَ أَلْفِ حَجَّةٍ مَبْرُورَةٍ وَ وَ أَلْفِ عُمْرَةٍ مَقْبُولَةٍ وَ كُنْتُ أَنَا وَ آيَاتِي شُفَعَاءَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بحار الأنوار: ۳۱/۱۰۲ ح ۲ [زياد شده از نسخه‌ی خطی‌ای كه مورد بررسی خود علامه‌ی مجلسی رحمه الله بوده است.] از على بن حسن بن فضال، از پدرش، از حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ روايت شده است كه آن حضرت فرمودند: [صفحه ۲۹] «همانا در خراسان بارگاهى است كه زمانى محل رفت و آمد فرشتگان گردد. پس هميشه - تا زمانى كه در صور دمیده شود (يعنى تا روز قيامت) - گروهى از آنها از آسمان به پايين مى آيند و گروهى از زمين به بالا مى روند.» به ايشان گفته شد: اى پسر رسول خدا! اين بارگاه كدام است؟ فرمودند: «آن در زمين طوس است. به خدا قسم؛ آنجا باغى از باغهاى بهشت است. كسى كه مرا در اين بارگاه زيارت كند مثل كسى است كه رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ را در آنجا زيارت نموده باشد و خداى بلندمرتبه و بزرگ به سبب اين زيارتش ثواب هزار حج قبول شده و هزار عمره پذيرفته شده براى او مى نويسد و من و پدرانم صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ شفاعت كنندگان او در روز قيامت خواهيم بود.» [صفحه ۳۰]

همراهی با اهل بیت

عَنِ الْهَرَوِيِّ قَالَ سَمِعْتُ الرِّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقُولُ «و الله؛ مَا مِنَّا إِلَّا مَقْتُولٌ شَهِيدٌ.» فَقِيلَ لَهُ: فَمَنْ يَقْتُلُكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَ: شَرُّ خَلْقِ اللَّهِ فِي زَمَانِي يَقْتُلُنِي بِالسَّيْفِ يَدْفِنُنِي فِي دَارٍ مَضِيعَةٍ وَ بِلَادِ غَرْبِيَّةٍ أَلَمْأَمَنْ زَارَنِي فِي غُرَّتِي كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ لَهُ أَجْرَ مَائَةِ أَلْفِ شَهِيدٍ وَ مَائَةِ أَلْفِ صِدِّيقٍ وَ مَائَةِ أَلْفِ حَاجٍّ وَ مُعْتَمِرٍ وَ مَائَةِ أَلْفِ مُجَاهِدٍ وَ حَبِيبٍ فِي زُمْرَتِنَا وَ جُعِلَ فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ رُفِيقَنَا

بحار الأنوار: ۳۲/۱۰۲ ح ۲ از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲۵۶/۲ و امالی صدوق: ۱۲۰. از هروی روایت شده است که گفت: شنیدم حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ می‌فرمایند: «به خدا سوگند؛ هیچ کدام از ما نیست مگر این که کشته و شهید خواهیم شد.» [صفحه ۳۱] به ایشان گفته شد: چه کسی شما را می‌کشد ای پسر رسول خدا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ؟ فرمودند: «بدترین خلق خدا در زمان من به وسیله‌ی زهر مرا می‌کشد. سپس در خانه‌ای که محل از بین رفتن و هلاکت است و در سرزمینی دور از وطنم، دفن می‌نماید. آگاه باشید؛ هر کس مرا در غربتم زیارت کند، خدای بلندمرتبه برای او مزد صد هزار شهید و صد هزار راستگو و درست کردار و صد هزار حج و عمره بجا آورنده و صد هزار جهاد کننده می‌نویسد و در درجه و گروه ما محشور می‌شود و همراه ما در مرتبه‌های بالای بهشت قرار داده می‌شود.» [صفحه ۳۲]

نجات زائر

عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ فَضَّالٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ الرَّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ أَنَّهُ قَالَ لَهُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ خُرَاسَانَ: يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ! رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَنَامِ كَأَنَّهُ يَقُولُ لِي: كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا دُفِنَ فِي أَرْضِكُمْ بَضْعَتِي فَاسْتِحْفِظْتُمْ وَدِيْعَتِي وَغَيْبَ فِي تَرَاكُمُ نَجْمِي؟ فَقَالَ لَهُ الرَّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ: أَنَا الْمِدْفُونُ فِي أَرْضِكُمْ وَآنا بَضْعَةٌ مِنْ نَبِيكُمْ وَأَنَا الْوَدِيعَةُ وَالنَّجْمُ أَلَا فَمَنْ زَارَنِي وَهُوَ يَعْرِفُ مَا أَوْجَبَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مِنْ حَقِّي وَطَاعَتِي فَأَنَا وَآبَائِي شُفَعَاؤُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ كُنَّا شُفَعَاءَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَجَا وَلَوْ كَانَ عَلَيْهِ مِثْلُ وَزْرِ الثَّقَلَيْنِ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ: وَلَقَدْ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ حَدِيثِي عَنْ أَبِيهِ عَمَّ آبَائِهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ قَالَ: مَنْ رَأَى فِي مَنَامِهِ فَقَدْ رَأَى إِيَّائِي الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ فِي صُورَتِي وَلَا فِي صُورَةِ وَاحِدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِي وَلَا فِي صُورَةِ أَحَدٍ مِنْ شَيْعَتِهِمْ وَإِنَّ [صفحه ۳۳] الرُّؤْيَا الصَّادِقَةَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنَ التُّبُوَّةِ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۲/۱۰۲ ح از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲۵۷/۲ و امالی صدوق: ۱۲۰. از علی بن حسن بن فضال، از پدرش، از حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ نقل شده است که مردی از اهالی خراسان به آن حضرت عرض کرد: ای پسر رسول خدا! پیامبر صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را در خواب دیدم، مثل این که به من می‌فرمودند: شما چگونه خواهید بود زمانی که بعضی از من در زمین تان دفن شود؟ و چگونه حفظ خواهید کرد امانت مرا زمانی که ستاره‌ی من در خاک شما پنهان شود؟ پس حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ به او فرمودند: «من آن کسی هستم که در زمین شما دفن می‌شود و من پاره‌ی تن پیامبر شما هستم و من آن امانت و آن ستاره هستم. آگاه باشید؛ کسی که مرا زیارت کند در حالی که می‌شناسد آن حقی را که خدای بلندمرتبه برای من واجب گردانید و اطاعت از مرا لازم شمرده، من و پدرانم صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ در روز قیامت شفیعان او خواهیم بود و کسی که ما شفاعت کنندگان او در روز قیامت باشیم نجات پیدا می‌کند و اگرچه گناهی مثل گناهان همه‌ی اجنه و انسانها بر گردن او باشد. روایت کردند برای من پدرم، از جدم، از پدرشان، از پدران گرامیشان صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ که رسول خدا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمودند: کسی که مرا در خواب ببیند حتما مرا دیده، چرا که شیطان به شکل من و به شکل هیچ یک از جانشینانم و به شکل هیچ یک از شیعیان آنها [صفحه ۳۴] در نمی‌آید و همانا خواب راست و صحیح یک قسمت از هفتاد قسمت نبوت است.» [صفحه ۳۵]

یک میلیون حج

عَنْ الزُّبَيْدِيِّ قَالَ: قَرَأْتُ فِي كِتَابِ أَبِي الْحَسَنِ الرَّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ: أُنْبِغُ شَيْعَتِي أَنْ زِيَارَتِي تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَلْفَ حَجَّةٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَلْفَ حَجَّةٍ؟ قَالَ: إِي وَاللَّهِ وَالْأَلْفُ حَجَّةٌ لِمَنْ زَارَهُ عَارِفًا بِحَقِّهِ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۳/۱۰۲ ح ۴ از ثواب الأعمال: ۸۹ و عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲۵۷/۲ و امالی صدوق: ۱۸۱ و کامل الزیارات: ۳۰۶. از بزنی نقل شده است که گفت: نام‌ی حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ را خواندم (که نوشته بودند): به شیعیان من خبر برسان که زیارت من نزد خدای بزرگ

برابر با هزار حج است. می‌گوید: به حضرت جواد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عرض کردم: برابر هزار حج است؟! حضرت فرمودند: «بله، به خدا قسم؛ هزار هزار (یک میلیون) حج برای کسی است که ایشان را با شناخت حششان زیارت نماید.» [صفحه ۳۶]

دستگیری حضرت رضا عَلَيْهِ السَّلَام

عَنْ حَمِيدَانَ الدِّيَوَانِيِّ قَالَ قَالَ الرَّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ: مَنْ زَارَنِي عَلَى بُعِيدِ دَارِي أْتَيْتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي ثَلَاثِ مَوَاطِنَ حَتَّى أُخَلِّصَهُ مِنْ أَهْوَالِهَا إِذَا تَطَايَرَتِ الْكُتُبُ يَمِينًا وَشِمَالًا وَعِنْدَ الصَّرَاطِ وَعِنْدَ الْمِيزَانِ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۴/۱۰۲ ح ۱۳ از الخصال: ۱۰۹/۱ و امالی صدوق: ۱۸۳. از حمدان دیوانی نقل شده است که گفت: حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمودند: «کسی که مرا با توجه به دوری خانام زیارت نماید، روز قیامت در سه محل به نزد او می‌آیم تا او را از ترسهای آنها نجات دهم: زمانی که نامه‌های اعمال به دست راست و چپ داده می‌شود و در محل پل صراط و در هنگام حسابرسی اعمال.» [صفحه ۳۷]

استجاب دعا

عَنْ يَاسِرِ الْخَادِمِ قَالَ: قَالَ الرَّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ: لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَى شَيْءٍ مِنَ الْقُبُورِ إِلَّا إِلَى قُبُورِنَا أَلَا وَإِنِّي لَمَقْتُولٌ بِالسَّمِّ ظُلْمًا وَمَيِّدُفُونٌ فِي مَوْضِعٍ غُرْبِيَةٍ فَمَنْ شَدَّ رَحْلَهُ إِلَى زِيَارَتِي اسْتَجِيبَ دُعَاؤُهُ وَغُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۶/۱۰۲ ح ۲۱ از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۴ و الخصال: ۹۴/۱. از یاسر خادم نقل شده است که گفت: حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمودند: «اثاثیه‌ها بسته نمی‌شود (عزم حرکت پیدا نمی‌شود) به سوی هیچ قبری مگر به سوی قبرهای ما. آگاه باشید؛ من از روی ظلم، به وسیله‌ی زهر، کشته می‌شوم و در محل غریب و دوری دفن می‌شوم، پس کسی که اثاثیه‌اش را برای حرکت به سوی زیارت من ببندد دعایش مستجاب و گناهش بخشوده می‌شود.» [صفحه ۳۸]

شفاعت اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَام

عَنِ الْهَرَوِيِّ قَالَ: دَخَلَ الرُّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ الْقَبَّةَ الَّتِي فِيهَا قَبْرُ هَارُونَ الرَّشِيدِ ثُمَّ خَطَّ بِيَدِهِ إِلَى جَانِبِهِ ثُمَّ قَالَ: هَذِهِ تُرْبَتِي وَفِيهَا أُدْفَنُ وَ سَيَجْعَلُ اللَّهُ هَذَا الْمَكَانَ مُخْتَلَفَ شِيعَتِي وَأَهْلِ مَحَبَّتِي وَاللَّهِ مَا يَزُورُنِي مِنْهُمْ زَائِرٌ وَلَا يَسَلِّمُ عَلَيَّ مِنْهُمْ مُسَلِّمٌ إِلَّا وَجَبَ لَهُ غُفْرَانُ اللَّهِ وَ رَحْمَتُهُ بِشَفَاعَتِنَا أَهْلِ الْبَيْتِ ... بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۶/۱۰۲ ح ۲۲ از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۱۳۶/۲. از هروی نقل شده است که گفت: حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ در محلی که قبر هارون الرشید آنجا بود وارد شدند و با دست مبارکشان در کنار آن خطی کشیدند. سپس فرمودند: «اینجا مزار من است و در این محل دفن می‌شوم و خدا این مکان را محل رفت و آمد شیعیان و دوستانم قرار می‌دهد. به خدا قسم؛ هیچ زیارت کننده‌ای از اینان مرا زیارت نمی‌کند و هیچ سلام کننده‌ای از آنها [صفحه ۳۹] به من سلام نمی‌کند، مگر این که آمرزش خدا و بخشش او به سبب شفاعت ما اهل بیت بر او واجب می‌شود.» [صفحه ۴۰]

گرامی‌ترین وارد شوندگان بر خدا

عَنِ الْهَرَوِيِّ قَالَ: سَجَعْتُ الرَّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقُولُ: «إِنِّي سَأَقْتُلُ بِالسَّمِّ مَسْمُومًا وَمَظْلُومًا وَأُقْبِرُ إِلَى جَنْبِ هَارُونَ وَ يَجْعَلُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ تُرْبَتِي مُخْتَلَفَ شِيعَتِي وَأَهْلِ مَحَبَّتِي فَمَنْ زَارَنِي فِي غُرْبَتِي وَجَبَتْ لَهُ زِيَارَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَالَّذِي أَكْرَمَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ بِالثَّبُورَةِ وَ اضْيَظْفَاهُ عَلَى جَمِيعِ الْخَلِيقَةِ لَا يَصِلُ إِلَيَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ عِنْدَ قَبْرِي رَكَعَتَيْنِ إِلَّا اسْتَحَقَّ الْمَغْفِرَةَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ يَوْمَ يَلْقَاهُ وَ الَّذِي أَكْرَمَنَا بَعْدَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ بِالْإِمَامَةِ وَ حَصَّنَا بِالْوَصِيَّةِ إِنَّ زُورَ قَبْرِي لَأَكْرَمُ الْوُفُودِ عَلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَزُورُنِي فَيَصِيبُ وَجْهَهُ قَطْرَةٌ مِنَ الْمَاءِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ تَعَالَى جَسَدَهُ عَلَى النَّارِ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۶/۱۰۲ ح ۲۳ از عیون اخبار

الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۶. از هروی نقل شده است که گفت: شنیدم حضرت رضا صلوات الله علیه [صفحه ۴۱] می‌فرمایند: «همانا من به زودی با زهر مسموم شده، با ستم کشته خواهم شد و در کنار هارون مدفون می‌شوم و خدای عزیز و بزرگ مزار مرا محل رفت و آمد شیعیان و خانواده‌ام قرار می‌دهد، پس کسی که مرا در دوری از وطن زیارت کند بازدید من از او در روز قیامت بر آن شخص واجب می‌شود. قسم به آن کسی که محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را به نبوت اکرام نمود و او را بر جمیع بندگانش برگزید؛ هیچ کدام از شما دو رکعت نماز نزد قبر من نمی‌خواند مگر این که آمرزش خدای بزرگ، در روزی که او را ملاقات می‌کند، بر او واجب می‌شود. قسم به آن کسی که بعد از محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ما را به امامت اکرام نمود و ما را به وصایت ایشان مخصوص نمود؛ همانا زائران قبر من گرمی‌ترین وارد شوندگان بر خدا در روز قیامت خواهند بود و هیچ مؤمنی نیست که مرا زیارت کند و قطره‌ای از آسمان بر صورت او بچکد مگر این که خدای بزرگ بدن او را بر آتش حرام می‌کند.» [صفحه ۴۲]

تولد دوباره

عَنِ الْهَرَوِيِّ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ الرَّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ قُمَّ فَسَلَّمُوا عَلَيْهِ فَرَدَّ عَلَيْهِمْ وَقَرَّبَهُمْ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ مَرْحَبًا بِكُمْ وَأَهْلًا فَأَنْتُمْ شَيْعَتُنَا حَقًّا فَسَيَأْتِي عَلَيْكُمْ يَوْمٌ تَزُورُونَ فِيهِ تَرْبِي بَطُوسَ أَلَا قَمَنْ زَارَنِي وَهُوَ عَلَى غَسَلٍ خَرَجَ مِنْ دُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۴۹/۱۲۰ ح ۶ از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۶۰. از هروی روایت شده است که گفت: در حضور حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ بودم که گروهی از اهالی قم به نزد ایشان آمده و سلام نمودند. حضرت نیز جواب سلام آنها را دادند و به خود نزدیکشان کردند و فرمودند: «خوش آمدید؛ شما شیعیان حقیقی ما هستید و به زودی روزی بر شما می‌آید که در آن روز مزار مرا در طوس زیارت می‌نمائید. [صفحه ۴۳] آگاه باشید؛ کسی که با غسل مرا زیارت کند از گناهانش خارج می‌شود مثل روزی که از مادرش متولد شده است.» [صفحه ۴۴]

منبری مقابل منبر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

عَنْ أَيُّوبَ بْنِ نُوحٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرِ الثَّانِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَالَ: «مَنْ زَارَ قَبْرَ أَبِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ بِطُوسَ عَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ فَإِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نُصِبَ لَهُ مِنْبَرٌ بِحِذَاءِ مَنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حَتَّى يَفْرُغَ اللَّهُ مِنْ حِسَابِ عِبَادِهِ.» بحار الأنوار: ۳۴/۱۰۲ ح ۱۲ از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۹. و امالی صدوق: ۱۸۳. از ایوب بن نوح، از حضرت جواد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ نقل شده است که فرمودند: «کسی که قبر پدرم صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ را در طوس زیارت کند خدا گناهان گذشته و آینده‌ی او را می‌آمرزد. پس زمانی که روز قیامت برپا شود، برای او منبری در رو به روی منبر رسول خدا صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قرار داده می‌شود تا این که خدا از حسابرسی بندگانش فارغ شود.» [صفحه ۴۵]

حرام شدن آتش بر بدن

عَنْ عَبْدِ الْعَظِيمِ الْحَسَنِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرِ الثَّانِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقُولُ: «مَا زَارَ أَبِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَحَدٌ فَأَصَابَهُ أَدْيٌ مِنْ مَطَرٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ حَرٍّ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ جَسَدَهُ عَلَى النَّارِ.» بحار الأنوار: ۳۴/۱۰۲ ح ۲۰ از امالی صدوق: ۷۵۲. از عبدالعظیم حسنی روایت شده است که گفت: شنیدم حضرت جواد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ می‌فرمایند: «کسی زیارت نمی‌کند پدرم را در حالی که اذیتی از باران یا سرما یا گرما به او برسد، مگر این که خدا بدنش را بر آتش حرام می‌گرداند.» [صفحه ۴۶]

امنیت از آتش

عن أبي هاشم الجعفری قال: سمعت ابا جعفر صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقُولُ: إِنَّ بَيْنَ جَبَلِي طُوسَ قَبْضَةً قَبِضَتْ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْ دَخَلَهَا كَانَ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّارِ. بحار الأنوار ۳۷/۱۰۲ ح ۲۴ از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۶. از ابی هاشم جعفری روایت شده است که گفت: شنیدم حضرت جواد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ می‌فرمایند: «همانا بین دو کوه طوس زمینی است که از بهشت گرفته شده است. کسی که داخل این زمین شود روز قیامت از آتش در امان خواهد بود.» [صفحه ۴۷]

رفع تحیر

عَنْ عَبْدِ الْعَظِيمِ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَدْ تَحَيَّرْتُ بَيْنَ زِيَارَةِ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَبَيْنَ زِيَارَةِ قَبْرِ أَبِيكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ بِطُوسَ فَمَا تَرَى؟ فَقَالَ لِي: مَكَانَكَ ثُمَّ دَخَلَ وَخَرَجَ وَدُمُوعُهُ تَسِيلُ عَلَيَّ خَدَّيْهِ فَقَالَ زُوَّارُ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ كَثِيرُونَ وَزُوَّارُ قَبْرِ أَبِي عِ بَطُوسَ قَلِيلٌ (قَلِيلُونَ خ. ل.) بحار الأنوار: ۳۷/۱۰۲ ح ۲۶ از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۵۶. از عبدالعظیم نقل شده است که گفت: به حضرت جواد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عرض کردم: من بین زیارت ابی عبدالله صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ و زیارت قبر پدر شما صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ در طوس سرگردان هستم (که کدام را انتخاب کنم) نظر شما چیست؟ [صفحه ۴۸] به من فرمودند: «در جای خود باش.» سپس داخل شدند و بعد خارج شدند با حالتی که گریه هایشان بر دو گونه‌شان جاری بود و فرمودند: «زیارت کنندگان قبر ابی عبدالله صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ زیادتند و زیارت کنندگان قبر پدرم صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ در طوس کم.» [صفحه ۴۹]

زیارت برتر

عن ابن مهزیار قال: قلت لأبي جعفر صلوات الله عليه: جعلت فداك؛ زيارة الرضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَفْضَلُ أَمْ زِيَارَةُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ؟ فَقَالَ: «زِيَارَةُ أَبِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَفْضَلُ وَذَلِكَ أَنَّ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَزُورُهُ كُلُّ النَّاسِ وَأَبِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ لَمَّا يَزُورُهُ إِلَّا الْخَوَاصُّ مِنَ الشَّيْعَةِ.» بحار الأنوار: ۳۸/۱۰۲ ح ۳۴ از عیون اخبار الرضا عَلَيْهِ السَّلَام: ۲/۲۶۱. از ابن مهزیار روایت شده است که گفت: به حضرت جواد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عرض کردم: فدایتان کردم؛ زیارت حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ با فضیلت‌تر است یا زیارت ابی عبدالله صلوات الله علیه، فرمودند: «زیارت پدر من فضیلتش بیشتر است و این به خاطر آن است که همه مردم ابا عبدالله صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ را زیارت می‌کنند و پدر من صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ را کسی به جز شیعیان خاص زیارت نمی‌نماید.» [صفحه ۵۰]

پاداش زیارت

عَنْ عَلِيِّ بْنِ مَهْزِيَارٍ قَالَ قُلْتُ لِأَبِي جَعْفَرٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ: مَا لِمَنْ أَتَى قَبْرَ الرُّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ؟ قَالَ: الْجَنَّةُ وَاللَّهُ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۹/۱۰۲ ح ۳۷ از ثواب الأعمال: ۸۹ و کامل الزیارات: ۳۰۶. از علی بن مهزیار روایت شده است که گفت: به حضرت جواد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عرض کردم: برای کسی که به زیارت قبر حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ برود چه ثوابی است؟ فرمودند: «به خدا قسم؛ بهشت.» [صفحه ۵۱]

زیارت رجیبه

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَيْلِمَانَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عَنْ رَجُلٍ حَجَّ حَجَّةَ الْإِسْلَامِ فَدَخَلَ مُتَمَتِّعًا بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحِجَّ فَاعَانَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى حَجِّهِ وَعُمْرَتِهِ (حَجَّتِهِ وَعُمْرَتِهِ - خ. ل.) ثُمَّ أَتَى الْمَدِينَةَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ أَتَى أَبِيكَ أَمِيرَ

الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عَارِفًا بِحَقِّهِ يَعْلَمُ أَنَّهُ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَبَابُهُ الَّذِي يُؤْتِي مِنْهُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَتَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَتَى بَغْدَادَ فَسَلَّمَ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ ثُمَّ أَنْصَرَفَ إِلَى بِلَادِهِ فَلَمَّا كَانَ فِي هَذَا الْوَقْتِ رَزَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى مَا يُحْتِجُّ بِهِ فَأَيُّهُمَا أَفْضَلُ أَ هَذَا الَّذِي حَجَّ حِجَّةَ الْإِسْلَامِ يَرْجِعُ أَيْضًا فَيُحْتِجُّ أَوْ يُخْرُجُ إِلَى خُرَاسَانَ إِلَى أَبِيكَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرُّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَيَسَلِّمُ عَلَيْهِ؟ قَالَ: بَلَى يَا بُنَى إِلَى خُرَاسَانَ فَسَلِّمُ عَلَى أَبِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَفْضَلُ وَ لِيَكُنْ ذَلِكَ فِي رَجَبٍ وَلَا يَتَّبِعِي أَنْ تَفْعَلُوا هَذَا الْيَوْمَ فَإِنَّ عَلَيْنَا وَعَلَيْكُمْ مِنَ السُّلْطَانِ شُنْعَةٌ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۳۷/۱۰۲ ح ۲۹ از عيون اخبار الرضا عليه السلام: ۲۵۸/۲. [صفحه ۵۲] از محمد بن سلیمان نقل شده است که گفت: از حضرت جواد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ سؤال کردم از مردی که حج واجب خود را انجام داده به نحوی که در عمره‌ی تمتع باشد و داخل حج شود، پس خدای بزرگ او را به اتمام حج و عمره کمک نموده، سپس به مدینه می‌رود و بر پیامبر صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلِّمُ سلام می‌نماید، پس از آن به حضور پدرتان امیرالمؤمنین صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ می‌رسد، در حالی که به حق آن بزرگوار شناخت دارد و می‌داند که ایشان حجت خدا بر خلقش می‌باشند و طریقی برای خدا هستند که باید از آن راه به خدا رسید، بر ایشان سلام می‌کند، سپس به نزد ابا عبدالله صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ می‌رود و بر ایشان سلام می‌نماید، پس از آن به بغداد می‌رود و بر حضرت موسی بن جعفر صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا سلام می‌کند، آنگاه به وطنش بر می‌گردد. اگر خدای بزرگ در چنین وقتی وسائل حج (آنچه که با آن به حج می‌روند) به او نصیب نمود کدام فضیلتش بیشتر است؛ این کسی که حج واجب را انجام داده باز به حج برود یا به خراسان به سوی پدر شما برود و بر ایشان سلام کند؟ فرمودند: «بلکه اگر به خراسان برود و بر پدرم صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ سلام نماید فضیلتش بیشتر است و باید این زیارت او در رجب باشد و اما سزاوار نیست در این زمان ما، آن را بجا آورید، چرا که از طرف پادشاه بر ما و شما بدی می‌رسد (یعنی خوف ضرر در زمان حضرت صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ داده می‌شده و از این جهت ایشان آن را نهی نموده اند). [صفحه ۵۳]

نماز حاجت

عَنِ الصَّقْرِ بْنِ دَلْفٍ قَالَ سَمِعْتُ سَيِّدِي عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ الرُّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ يَقُولُ مَنْ كَانَتْ لَهُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَاجَةٌ فَلْيُزِرْ قَبْرَ جَدِّي الرُّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ بِطُوسٍ وَهُوَ عَلَى غُشَلٍ وَ لِيَصِلْ عِنْدَ رَأْسِهِ رَكَعَتَيْنِ وَ لِيَسْأَلَ اللَّهَ حَاجَتَهُ فِي قُنُوتِهِ فَإِنَّهُ يَسْتَجِيبُ لَهُ مَا لَمْ يَسْأَلْ فِي مِائَةٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَجَمٍ وَ إِنْ مَوْضِعَ قَبْرِهِ لِبُقْعَةٍ مِنْ بَقَاعِ الْجَنَّةِ لَا يَزُورُهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا أَعْتَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ النَّارِ وَ أَحَلَّهُ دَارَ الْقَرَارِ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۴۹/۱۰۲ ح ۴ از عيون اخبار الرضا عليه السلام: ۲۶۲/۲. از صقر بن دلف نقل شده است که گفت: شنیدم آقایم حضرت هادی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ می‌فرمایند: «کسی که برای او حاجتی به سوی خدای بلندمرتبه است پس باید زیارت قبر جدم حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ در طوس نماید، در حالتی که [صفحه ۵۴] با غسل باشد و در نزد سر مبارک آن حضرت دو رکعت نماز بخواند و حاجت خود را در قنوت آن از خدای بزرگ بخواهد، پس همانا حاجت او - مادامی که در مورد گناهی یا قطع رحمی نباشد - برآورده می‌شود. همانا محل قبر ایشان جایگاهی است از جایگاه‌های بهشت، هیچ مؤمنی ایشان را زیارت نمی‌کند مگر این که خدای بلندمرتبه او را از آتش آزاد می‌کند و در بهشت وارد می‌نماید.» [صفحه ۵۵]

نماز جعفر

قال العلامة المجلسي رحمه الله: وَجَدْتُ بِحُطِّ الشَّيْخِ حَسَنِ بْنِ عَبْدِ الصَّمَدِ رَحِمَهُ اللَّهُ مَا هَذَا لَفْظُهُ ذَكَرَ الشَّيْخُ أَبُو الطَّيِّبِ الْحَسَنِيُّ بْنُ أَحْمَدَ الْقَفِيهِي: مَنْ زَارَ الرُّضَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَوْ وَاحِدًا مِنَ الْأَئِمَّةِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فَصَلَّى عِنْدَهُ صَلَاةَ جَعْفَرٍ فَإِنَّهُ يَكْتُبُ لَهُ بِكُلِّ رَكَعَةٍ ثَوَابٌ مِنْ حِجِّ أَلْفِ حَجَّةٍ وَ اعْتَمَرَ أَلْفَ عُمْرَةٍ وَ اعْتَقَ أَلْفَ رَقَبَةٍ وَ وَقَفَ أَلْفَ وَقْفَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَعَ نَبِيِّ مُرْسَلٍ وَ لَهُ بِكُلِّ خَطْوَةٍ [ثَوَابٌ] مِائَةٌ حَجَّةٍ وَ مِائَةٌ عُمْرَةٍ وَ عَقَبَ مِائَةَ رَقَبَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ كُتِبَ لَهُ مِائَةٌ حَسَنَةٍ وَ حُطَّ مِنْهُ مِائَةٌ سَيِّئَةٍ بِحَارِ الْأَنْوَارِ: ۱۳۷/۱۰۰ (ج ۹۷) ح ۲۵.

علامه مجلسی رحمه الله گفت: کتابی به خط حسین بن عبدالصمد (پدر شیخ بهایی رحمه الله) یافتیم که عبارت آن این بود: شیخ ابو طیب حسین بن احمد فقیه نوشته است: کسی که حضرت رضا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ یا یکی از امامان صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِم را [صفحه ۵۶] زیارت کند و نماز جعفر عَلَيْهِ السَّلَام را نزد ایشان بخواند، همانا برای او به عوض هر رکعت ثواب کسی که هزار حج و هزار عمره بجا آورده و هزار بنده آزاد کرده و هزار موقوفه در راه خدا به - همراه پیامبر مرسلی - وقف کرده، نوشته می‌شود و به عوض هر قدم برای او ثواب صد حج و صد عمره و آزاد کردن صد بنده در راه خدا نوشته می‌شود و برای او صد عمل نیک ثبت می‌شود و از او صد گناه پاک می‌شود. [صفحه ۵۹]

زیارات

زیارت هفت حدیث مخصوص به حضرت امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَشْهَدُ أَنْ لَمَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَمَّا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمَّةِ الْمُعْصُومِينَ. السَّلَامُ عَلَيَّ مَوْلَانَا وَمُقْتَدَانَا؛ إِمَامَ الْهُدَى وَالْعُرْوَةَ الْوُثْقَى وَحُجَّتِكَ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا، الَّذِي قَالَ فِي حَقِّهِ سَيِّدُ الْوَرَى وَ سِنْدُ الْبَرَايَا: سَتَدْفَنُ بَعْضَهُ مِنِّي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ مَا زَارَهَا مَكْرُوبٌ إِلَّا نَفَسَ اللَّهُ كَرْبَهُ؛ وَلَا مُذْنِبٌ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ ذَنْبَهُ. اللهم بشفاعته المقبولة و درجته [صفحه ۶۰] الرفيعة؛ ان تنفس به كربي و تغفر بي ذنبي و تسمعه كلامي و تبلغه سلامي. السَّلَامُ عَلَيكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيكَ يَا نُورَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيكَ يَا عِيَّةَ عِلْمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيكَ يَا مَعْدَنَ حِكْمَةِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيكَ يَا حَامِلَ كِتَابِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيكَ يَا حَافِظَ سِرِّ اللَّهِ، انت الذي قال في حقك قاتل الكفرة و قامع الفجرة على اميرالمؤمنين و وصي رسول رب العالمين صلوات الله و سلامه عليه: سيقتل رجل من ولدي بأرض خراسان بالسم ظلما، اسمه اسمي و اسم ابيه اسم ابن عمران موسى عَلَيْهِ السَّلَام، الا فمن زاره في غربته غفر الله له ذنوبه ما تقدم منها و ما تاخر و لو كان مثل عدد النجوم و قطر الأمطار و ورق الأشجار. مولاي مولاي! ها انا ذا واقف بين يديك و ذنوبي مثل عدد النجوم و قطر الأمطار و ورق الأشجار و ليس لي وسيلة الى محوها الا رضاك. مولاي! ما احسب في صحيفتي عملا ارجى عندي من زيارتك، كيف و قد قال في حقاها [صفحه ۶۱] باقر علم الأولين و الآخرين صلوات الله عليه: يخرج رجل من ولدي موسى، اسمه اسم اميرالمؤمنين، فيدفن بأرض خراسان. من زاره، عارفا بحقه، اعطاه الله اجر من انفق من قبل الفتح و قاتل. فاتيئك، زائرا، عارفا بحقك، عالما بانك امام مفترض الطاعة، غريب، شهيد، راجيا بما قاله الصادق عَلَيْهِ السَّلَام و الصلوة: يقتل حفتي بأرض خراسان، في مدينة يقال لها طوس. من زاره عارفا بحقه اخذته بيدي يوم القيامة و ادخلته الجنة و ان كان من اهل الكباثر. قيل له: ما عرفان حقه؟ قال: العلم بانه امام مفترض الطاعة، غريب، شهيد. من زاره، عارفا بحقه، اعطاه الله اجر سبعين شهيدا ممن استشهد بين يدي رسول الله صلى الله عليه و آله. يابن رسول الله! ابتغى بزيارتك من الله تعالى غفران ذنوبي و ذنوب والدي و المؤمنين و المؤمنات. اسئلك الأتيان الموعود في المواطن الثلاثة: عند تطائر الكتب و عند الصراط و [صفحه ۶۲] عند الميزان و قلت - و قولك حق - : ان شر ما خلق الله في زمانى يقتلنى بالسم، ثم يدفننى فى دار مضيعة و بلاد غربة. الا فمن زارنى فى غربتى كتب الله عزَّ و جل له اجر مائة الف شهيد و مائة الف صديق و مائة الف حاج و معتمر و مائة الف مجاهد و حشر فى زمرتنا و جعل فى الدرجات العلى من الجنة رفيقنا. الحمد لله الذى وفقنى لزيارتك فى البقعة التى قلت فى حقها: هى والله؛ روضة من رياض الجنة. من زارنى فى تلك البقعة كان كمن زار رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ و كتب الله له ثواب الف حجة مبرورة و الف عمره مقبولة و كنت انا و آباي شفاعوه يوم القيامة، فكن شفيعى بابائك الطاهرين و اولادك المنتجبين. يا مولاي! انت الذى لا يزورك الا الخواص من الشيعة، فبحقك و بحق شيعتك؛ نسئلك الله ان تشفعنى و نسئلك الله ان يحشرنى مع شيعتك فى مستقر من الرحمة معكم اهل البيت، معكم معكم لا- مع غيركم، برئت الى الله من

سُعُودِهَا وَمَنْ سَأَلَ عَنْ كَلِمَةِ التَّوْحِيدِ فَقَالَ: نَحْنُ مِنْ شُرُوطِهَا السَّلَامُ عَلَى مَنْ يَعْلَلُ وُجُودَهُ كُلِّ مَخْلُوقٍ بِتَوْلَاهُمْ وَمَنْ حَظَبَتْ لَهُمُ
 الْمُخْطِئَاءَ بِآبَائِهِمُ السَّبْعَةَ مَا هُمْ أَفْضَلُ مَنْ يَشْرَبُ صَوْبَ الْعَمَامِ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَمِلَ مَجْدَهُمْ وَثَنًا وَهُمْ وَمَنْ أَنْشَدَ فِي فَخْرِهِمْ وَعَلَائِهِمْ
 يُوجِبُ الصَّلَاةَ عَلَيْهِمْ وَطَهَارَةَ ثِيَابِهِمْ السَّلَامَ عَلَى قَمَرِ الْأَقْمَارِ الْمُتَكَلِّمِ مَعَ أَهْلِ كُلِّ لِسَانٍ [صفحه ۶۹] بِلِسَانِهِمُ الْقَائِلِ لِشَيْعَتِهِ مَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُوَلِّيَ إِمَامًا عَلَى أُمَّةٍ حَتَّى يَعْرِفَهُ بِلُغَاتِهِمْ وَادْيَانِهِمُ السَّلَامَ عَلَى فَرْحَةِ الْقُلُوبِ وَفَرْجِ الْمَكْرُوبِ وَشَرِيفِ الْأَشْرَافِ وَمَفْخَرِ عِبْدِ مَنَافٍ يَا
 لَيْتَنِي مِنَ الطَّائِفِينَ بَعْرَضِيَّةٍ وَحَضْرَتِهِ مُسْتَشْهِدًا لِيَهْجَهُ مُؤَانِسَتَهُ أَطُوفُ بِبَابِكُمْ فِي كُلِّ حِينٍ كَأَنَّ بَابَكُمْ جُعِلَ الطَّوَافُ السَّلَامَ عَلَى الْإِمَامِ
 الرَّءُوفِ الَّذِي هَيَّجَ أَحْزَانَ يَوْمِ الطُّفُوفِ بِاللَّهِ أَقْسَمُ وَبِأَبَائِكَ الْأَطْهَارِ وَبِأَبْنَائِكَ الْمُتَنْجِيْنَ الْأَبْرَارِ لَوْ لَا بَعْدَ الشُّقَّةِ حَيْثُ شَطَّتْ بِكُمْ الدَّارُ
 لَقَضَيْتُ بَعْضَ وَاجِبِكُمْ بِتَكَرُّرِ الْمَزَارِ وَالسَّلَامِ عَلَيْكُمْ يَا حَمَاءَ الدِّينِ وَأَوْلَادَ النَّبِيِّينَ وَسَادَةَ الْمَخْلُوقِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ [۸].

باورقی

[۱] قسمتی از زیارت هفت حدیث که در بخش زیارات می‌آید. [۲] قسمتی از زیارت هفت حدیث که در بخش زیارات می‌آید.
 [۳] بحار الأنوار: ۱۶/۱۰۰ ح ۱ از عیون اخبار الرضا علیه السلام: ۲/۲۶۰ و علل الشرایع: ۴۵۹. [۴] بحار الأنوار: ۱۱۸/۱۰۰ ح ۱۱ از کامل
 الزیارات ۱۲۵. [۵] بحار الأنوار: ۱۲۱/۱۰۰ ح ۲۲ از فرحة العری: ۳۱ و المزار: ۱۹۸. [۶] در بعضی از روایات به جای لفظ (و) لفظ (او)
 به معنی (یا) بکار رفته است. [۷] حاشیه زادالمعاد: ۵۵۴ چاپ سنگی و جامع الزیارات الرضویه: ۶۳. [۸] جامع الزیارات الرضویه:
 ۷۸ و بحار الأنوار: ۵۲/۱۲۰ ح ۱۱ با اختلافاتی.